

2 Mill. Kr., eller tilsammen 22 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., samt i 1922—23 ligeledes til Statslaan og Statstilskud til Boligbyggeriet 20 Mill. Kr., til Husmandsbrug ca. 15 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., til Grundforbedringsarbejder ca. 4 Mill. Kr., eller i alt 40 Mill. Kr., sammenlagt for de to Aar ca. 62 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — saaturde ogsaa dette være Vidnesbyrd om, at der har været redelig Villie til at bidrage til at skaffe Arbejde i størst muligt Omfang. Erindres det saa tillige, i hvilket Omfang der ydes Støtte til de af Kommunerne siden den 1. April 1920 iværksatte Arbejder, tror jeg, at det yderligere vil forstærke det Billede, jeg her har givet. I Henhold til Lovene af 5. Februar 1918, 1. November 1918, 21. December 1918 og 30. Juni 1919 er der givet Statstilskud til Arbejder til et samlet Beløb af ca. 75 Mill. Kr., og i Henhold til Lov af 22. December 1920 er der ved Dollarlaanet og ved andre Laan stillet til Disposition for Kommunerne et Beløb af ca. 100 Mill. Kr., eller i alt til Udførelse af kommunale Arbejder, til hvilke der ydes en betydelig Statsstøtte, igennem den Periode, som her er nævnt, et Beløb af ca. 175 Mill. Kr. Føjes dertil, at der, som sagt, er ydet henimod et halvt Hundrede Millioner i Tilskud og Laan til Byggeforetager, som svarer til en samlet Byggeudgift af ca. 125 Mill. Kr., tror jeg, at det under Hensyn til det danske Samfunds hele Ydeevne og økonomiske, finansielle Styrke maa erkendes, at man fra Regeringens Side er gaaet i Retning af Tilvejebringelse af Arbejder og Bevilgelse af Midler til saadannes Iværksættelse saa vidt, som det overhovedet har været forsvareligt, og saa vidt, at det er nødvendigt paa nærværende Tidspunkt under Hensyn til Samfundets økonomiske Vanskeligheder og de finansielle Besværligheder, som ogsaa Statskassen har, at begrænse disse Bevilgninger i den nærmest kommende Tid.

Det ærede Medlem Hr. Stauning talte paa ny om de fornærmelige Udtalelser, som skulde være fremsat af den højtærede Statsminister og af mig overfor de arbejdsløse, og i denne Forbindelse var det ærede Medlem inde paa en Skildring af Forholdene i Odense og sagde, at der har jo netop været en Iver for at komme i Gang med det kommunale Arbejde, som besluttedes sat i Værk i Sommer, en Iver, som var i allerhøjeste Grad prisværdig og vidnede om en fuldkommen forkert Bedømmelse af Situationen fra min Side. Jeg maa da oplyse det ærede Medlem om, at man ved Byraadets Beslutning om Be-

villing af et Beløb paa 100 000 Kr. til Udførelse af Arbejder sikrede, at der fra August og frem i Tiden for mandlige Familieforsørgere, der gik arbejdsledige, kunde ydes tre Dages ugentligt Arbejde; senere har man besluttet at udvide det ugentlige Tal af Dage, i hvilke man kunde tilbyde Arbejde, til fire, og denne Ordning skulde være gældende til 1. April 1923. I Midten af August gik der i Odense og i St. Hans Landsogn 183 Familieforsørgere uden Understøttelse, som altsaa var henvist til at leve af Hjelpekassen, i Begyndelsen af Oktober var Tallet 93 og pr. 1. December 153. Af disse 183, som gik ledige i August, og som havde anmodet om Understøttelse fra Hjelpekassen, meldte sig ved Arbejdsigangsstøttelsen i August kun ca. 90, det vil sige ikke en Gang Halvdelen. Dette Tal gik efterhaanden ned til omkring ved 50 og steg saa jævnt, samtidig med at Antallet af ledige, som ikke fik Understøttelse, var stigende, indtil man hen i December Maaned var naaet op til Tallet 109. Nu kan det ærede Medlem sammenstille disse Tal med Tallet 183, som i August gik arbejdsledige, og spørge sig selv, om han ikke finder, at der derigennem er givet en Berettigelse for mig til at udtale, at det er ikke altid, Antallet af dem, som ønsker Arbejde, dækker Antallet af dem, som ønsker Understøttelse.

Med disse Udtalelser tror jeg, jeg har været inde paa det meste af det, som er fremført i denne Forbindelse, og som kan siges at have Betydning til Belysning af det Spørgsmaal, der her foreligger, og jeg skal da kun sluttelig udtale, at jeg maa fastholde den Betragtning, for hvilken jeg gjorde mig til Talsmand i mit første Indlæg som Svar paa den ærede Forespørgers Indledningstale, idet jeg maa mene, at hvis man gennem en foreløbig Tagen Afstand fra hidtil fulgte Principper skulde tilvejebringe særlige Vilkaar for Arbejders Udførelse til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, saa maatte Vilkaaret derfor være, at man fra socialdemokratisk Side, fra Arbejderledernes Side ogsaa erklærede sig rede til at slaa af paa de hellige Overenskomningsprincipper, Tarif- og Arbejdstidsbestemmelser, saa at det kan blive muligt at faa Arbejdet udført til en saadan Pris, at vi kan blive konkurrencedygtige og præstere Arbejdsresultater med saadanne Omkostninger, at Købeevnen indenfor vort Land kan blive i Stand til at sætte Folk i Besiddelse af det, som man naar til gennem saadanne Arbejders Iværksættelse.